

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobce: **D. K.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Vladimírem Náprstkem
sídlem Pivovarská 170/3, 266 01 Beroun

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2020, č. j. RN-X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2020, č. j. RN-X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce, Mgr. Vladimíra Náprstka, advokáta, náhradu nákladů řízení ve výši 4 719 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 22. 4. 2020, domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21. 1. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná ode dne 12. 2. 2020 odňala žalobci invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně na základě závěrů posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Beroun (dále jen „OSSZ“) ze dne 8. 1. 2020 podle § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém

pojištění“), podle kterého pracovní schopnost žalobce poklesla v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu toliko o 30 %.

2. Žalobce v žalobě namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu – chybí totiž úplné přesvědčivé posouzení jeho zdravotního stavu. Napadené rozhodnutí proto pokládá za nesprávné a nepřezkoumatelné, a tím nezákonné. Žalobce zdůraznil, že jeho nemoci divertikulitida střev (zánět divertiklů tlustého střeva) a psoriáza vulgaris (kožní lupénka s častými vzplanutími příznaků) jsou nevyléčitelné a že je i nadále obézní (sice navštěvoval nutriční poradnu, ale s obezitou nikdy léčen nebyl, ačkoliv posudková lékařka vycházela z opaku). Posudková lékařka žalované jeho zdravotní stav podřadila toliko pod položku 4b kapitoly XII přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), ačkoli měl být hodnocen také podle jiných kapitol zohledňujících i jeho další onemocnění. Posudková lékařka žalované tak dospěla k závěru, který je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, aniž by podrobně zhodnotila i další choroby, jimiž žalobce trpí (zejména jde o žlučové kameny a hypertrofické jizvy po operacích) a které také významně snižují jeho praceschopnost. Nesprávně tak nebylo aplikováno ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, ačkoli v důsledku působení všech zdravotních postižení by byl pokles pracovní schopnosti žalobce shledán větším a odpovídal by již invaliditě prvního stupně – tím tak došlo i k porušení § 39 zákona o důchodovém pojištění.
3. Žalovaná navrhla s přihlédnutím k argumentům žalobce provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“). Rozhodnutí ve věci ponechala na úvaze soudu.
4. Z jednání, jež byl soud povinen nařídít, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem Posudkové komise MPSV v Praze, se žalobce i jeho zástupce omluvil. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu. Soud neprováděl žalobcem v žalobě navrhovaný důkaz těmi listinami, které jsou součástí správního spisu (posudky o invaliditě, prvostupňové a napadené rozhodnutí, protokol z posudkového jednání), neboť z nich soud bez dalšího vychází – správní spis není předmětem dokazování. Pro nadbytečnost soud neprovedl žalobcem navrhovaný výslech účastníků řízení, neboť pro rozhodnutí soudu byl postačující posudek posudkové komise.
5. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 16. 1. 2015 byla se žalobcem na OSSZ sepsána žádost o přiznání invalidního důchodu od data vzniku nároku podmíněná dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Posudkový lékař OSSZ nejprve dospěl v posudku ze dne 2. 3. 2015 k závěru, že se sice v případě žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou je neléčená obezita, ale pro toto postižení s přihlédnutím k lehké divertikulitidě a lehké lupénce určil míru poklesu pracovní schopnosti toliko o 30 %. V námitkovém řízení však posudková lékařka žalované dne 15. 4. 2015 shledala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je trvající lupénka ve velkoložiskové formě vedoucí k poklesu pracovní schopnosti o 35 % podle položky 4b kapitoly XII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to ode dne 14. 1. 2015. Při kontrolní lékařské

prohlídce dne 1. 2. 2017 posudkový lékař OSSZ ponechal toto hodnocení a uzavřel, že žalobce je nadále invalidní v prvním stupni, jelikož jeho zdravotní nálezy jsou beze změn.

6. Dne 8. 1. 2020 proběhla další kontrolní lékařská prohlídka. Posudkový lékař OSSZ v nepřítomnosti žalobce dospěl na základě předložené zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky, lékařských zpráv nutričního oddělení a z oborů dermatovenerologie, chirurgie, interního lékařství a diabetologie z období let 2017 až 2019 a vyplněného profesního dotazníku k závěru, že se sice i nadále jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, jehož rozhodující příčinou je chronická psoriáza podle položky 4b kapitoly XII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, nicméně pracovní schopnost žalobce je snížena již pouze o 30 %. Posudkový lékař OSSZ shrnul, že žalobce je již bez střevních potíží a jeho střevní onemocnění je v klidu, že je léčen pro obezitu na odborném pracovišti a podařilo se mu zhubnout o 30 kg, přičemž nemá srdeční ani dechové obtíže a ani omezenou hybnost. Lupénku hodnotil jako chronickou, ale stacionární a stabilizovanou. Konstatoval proto, že je žalobce na svá zdravotní postižení adaptován, přičemž pracuje dokonce na plný úvazek jako údržbář. Za den zániku invalidity určil den 8. 1. 2020.
7. S odkazem na tyto závěry vydala žalovaná dne 21. 1. 2020 prvostupňové rozhodnutí, jímž žalobci od 12. 2. 2020 odňala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Žalobce napadl prvostupňové rozhodnutí námitkami, kde velmi podrobně popsal své zdravotní obtíže a jejich dosavadní léčbu i komplikace této léčby; nadto přiložil aktuální lékařské zprávy z oboru dermatovenerologie ze dne 15. 1. 2020 a z oboru chirurgie ze dne 24. 1. 2020. Zdůraznil, že se jeho zdravotní stav zhoršuje, lupénka mu velmi snižuje výkonnost i při běžném denním zatížení, s obezitou se přitom nikdy neléčil. Posudkový lékař OSSZ proto podle žalobce při posudkovém hodnocení pochybil.
8. Dne 4. 3. 2020 zpracovala posudková lékařka žalované v námitkovém řízení v nepřítomnosti žalobce posudek o invaliditě, v němž nad rámec dosavadních podkladů přihlédla i k žalobcem dodatečně doloženým zprávám. Přitom se zcela shodla s posudkovým lékařem OSSZ, že rozhodující příčinou poklesu pracovní schopnosti žalobce je psoriáza (lupénka) zařazená jako zdravotní postižení podle kapitoly XII (Postižení kůže a podkožního vaziva) položky 4b (Choroby se zánětem kůže a poruchou rohovění: psoriáza – středně těžké funkční postižení) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-35 %. Posudková lékařka žalované uvedla, že jde o kožní onemocnění, pro které je žalobce léčen již od roku 2004, a že se u něj projevuje jak ve formě drobných ložisek, tak ve formě velkoložiskové (nad velkými klouby), přičemž je zasažen též obličej, kštiny či genitál, a to s častými vzplanutími příznaků. Stav po odnětí esovité kličky tlustého střeva pro recidivující divertikulitidu s následnými opakovanými operacemi řady komplikací včetně opakované realizace vývodů (poslední operace proběhla 16. 5. 2019) vyhodnotila jako stabilizovaný, což platí i pro obezitu a tvorbu žlučových kamenů. Lékařské nálezy neprokazují zhoršení lupénky ani souběžných onemocnění ani jiné závažné postižení, které by odůvodnilo opětovný vznik invalidity.
9. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 17. 3. 2020, které bylo žalobci doručeno dne 23. 3. 2020, námitky zamítla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. Do odůvodnění napadeného rozhodnutí převzala závěry posudku s tím, že zjištěný pokles pracovní schopnosti již neodpovídá žádnému stupni invalidity.

10. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Soud s ohledem na zpochybnění správnosti posouzení zdravotního stavu žalobce provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 9. 9. 2020, která po prostudování spisové a zdravotnické dokumentace včetně nově doložených lékařských zpráv z kožního a chirurgického oddělení v nepřítomnosti žalobce (který se z důvodu epidemiologické situace z jednání omluvil) uzavřela, že invalidita žalobce v prvním stupni bez přerušení trvá i nadále, a jde nadto o trvalý stav. Pracovní schopnost žalobce poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40 % (důvod pro aplikaci § 3 nebo § 4 vyhlášky o posuzování invalidity posudková komise neshledala), přičemž rozhodující příčinou byl stanoven na rozdíl od předcházejících posudků stav po odnětí esovité kličky tlustého střeva pro recidivující divertikulitidu v říjnu 2017 s následnými opakovanými operacemi (naposledy dne 16. 5. 2019 z důvodu zanoření vývodu tenkého střeva) s přechodnými vývody z důvodu píštělí na operovaném střevě, hodnocený podle položky 6c (Divertikulární postižení tračníku, syndrom dráždivého střeva, jiné funkční střevní poruchy – se značnými trvalými symptomy) oddílu C (Postižení tenkého střeva a kolorekta) kapitoly XI (Postižení trávicí soustavy) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, což podle posudkové komise lépe koresponduje s funkčním postižením žalobce a jeho zdravotním stavem. Posudková komise zvolila spodní hranici vyhláškou stanoveného rozpětí pro pokles pracovní schopnosti s ohledem na relativně příznivý efekt léčby i navzdory dalším zdravotním postižením žalobce (zejména lupénkou a obezitou; žlučovými kameny, bloádou páteře a bolestí svalů), jelikož je žalobce zcela samostatný, pohyblivý, orientovaný, jeho dýchání i činnost srdce jsou v normě a nohy má bez otoků.
12. Posudková komise připomněla, že žalobce trpí od roku 2014 funkčním postižením trávicího traktu, byla mu diagnostikována divertikulitida (zánětlivé onemocnění sliznice tlustého střeva), načež mu byla v říjnu 2017 odňata levá polovina tlustého střeva, ale pro komplikace byl opakovaně několikrát operován. Již to představovalo značnou psychickou, sociální i fyzickou zátěž. Po zanoření vývodu tenkého střeva v květnu 2019 vznikla kýla vyžadující následně ještě plastickou operaci. I přes obnovu střevní pasáže a dostatečnou dobu rekonvalescence tak lze průběh nemoci hodnotit jako významně komplikovaný (opakovaná akutní vzplanutí vleklého zánětu, píštěle, zánětlivé markery), nadto existují rizika podvýživy, opakování obtíží či infekčních komplikací. Pokud jde o lupénku, posudková komise uvedla, že toto onemocnění kůže, jímž žalobce trpí chronicky od roku 2004, je stacionární. Ložiska lupénky se rozšiřují, velkoložisková forma se vyskytuje nad velkými klouby, ve kšici, obličejí i na genitálu. Ačkoli nebyla popsána symptomatika zvláště těžkého funkčního postižení, i toto onemocnění se významně podílí na poklesu pracovní schopnosti žalobce a samo o sobě by také s přihlédnutím k souběžným onemocněním odpovídalo prvnímu stupni invalidity.
13. Pokud jde o zdravotní stav žalobce, soud má za to, že byl prokázán uvedeným posudkem Posudkové komise MPSV v Praze. Její závěry soud považuje za zcela přesvědčivé a náležitě odůvodněné. Posudková komise vycházela z dostatečných podkladů, vypořádala se i s předloženými nejnovějšími lékařskými zprávami a zhodnotila zdravotní stav žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Soud se se závěry posudkové komise ztotožnil a považuje je za úplné, správné a přesvědčivé i proto, že posudková komise náležitě vysvětlila, v čem byl zdravotní stav žalobce v předcházejících posudcích podhodnocen.

Posudkoví lékaři žalované a OSSZ podhodnotili rizika plynoucí pro žalobce v oblasti výživy i vyšší náchylnosti ke komplikacím v důsledku odnětí zánětlivé části tlustého střeva, které sice po opakovaných reoperacích konečně ustoupily, avšak vyžadují omezení žalobce v rozsahu vykonávané pracovní činnosti, mj. aby se předešlo opakovanému vzniku střevních píštělí, ale i kýl na početných jizvách.

14. Soud tak vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise, žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, jakož i skutečnou tíži funkčních omezení vyvolaných tímto zdravotním postižením v souběhu s dalšími onemocněními. Zdravotní postižení žalobce ve skutečnosti odpovídala invaliditě, byť jen prvního stupně. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
15. V navazujícím řízení bude žalovaná povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit nově i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 9. 9. 2020, jakož i lékařské zprávy, o něž se posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, náleží náhrada nákladů řízení, a to v celkové výši 4 719 Kč. Tuto částku tvoří odměna za tři úkony právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení a sepsání žaloby a repliky – § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] spolu se třemi paušálními částkami jako náhradou hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky, a dále náhrada daně z přidané hodnoty ve výši 21 % z předchozích částek, tj. 819 Kč, již je zástupce žalobce plátcem.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 14. prosince 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce